

2. Ali se lahko v okoliščinah, kot so te v postopku v glavni stvari, kjer je bila pomoč, financirana iz EKSRP, zaradi goljufije določena in izplačana družbi z omejeno odgovornostjo (Osaiuhing), za *upravičenca* v smislu člena 54(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 in člena 35(6) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 640/2014 z dne 11. marca 2014 štejejo tudi zastopniki družbe upravičenke, ki so storili goljufijo in so bili ob goljufivi pridobitvi pomoči tudi dejanski lastniki te družbe?

- (¹) Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 340).
- (²) Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (EC) No 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 (UL 2013, L 347, str. 549).
- (³) Delegirana uredba Komisije (EU) št. 640/2014 z dne 11. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede integriranega administrativnega in kontrolnega sistema, pogojev za zavrnitev ali ukinitvev plačil in za upravne kazni, ki se uporabljajo za neposredna plačila, podporo za razvoj podeželja in navzkrižno skladnost (UL 2014, L 181, str. 48),

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad – Veliko Tarnovo (Bolgarija) 12. julija 2022 – „V.B. Trade“ OOD/Direktor na Direksia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Veliko Tarnovo

(Zadeva C-466/22)

(2022/C 389/07)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad – Veliko Tarnovo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: „V.B. Trade“ OOD

Tožena stranka: Direktor na Direksia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Veliko Tarnovo

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba besedno zvezo „pravni učinek [elektronskega podpisa] kot dokaz“ v določbi člena 25(1) Uredbe (EU) št. 910/2014 (¹) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES razlagati tako, da ta določba sodišča držav članic zavezuje, da štejejo, da sta, ko so izpolnjeni pogoji iz člena 3, [točke] 10, 11 in 12, te uredbe ali ko ti niso sporni, obstoj in zatrjevano avtorstvo takega podpisa od vsega začetka nedvoumno in nesporno dokazana, in ali jo je treba razlagati tako, da so sodišča držav članic, če so izpolnjeni pogoji iz teh določb, zavezana priznati, da ima kvalificirani elektronski podpis dokazno težo/dokazno moč, ki je enakovredna dokazni teži/dokazni moči lastnoročnega podpisa, le v tistem okviru, ki ga za ta lastnoročni podpis določa upoštevna nacionalna pravna ureditev?
2. Ali je treba besedno zvezo „se ne odzamera [...]v pravnih postopkih“ v določbi člena 25(1) navedene uredbe razlagati tako, da nacionalnim sodiščem držav članic nalaga absolutno prepoved uporabe procesnih možnosti, ki so določene v njenih pravnih sistemih, da bi se pravnemu učinku elektronskega podpisa, kot ga določa Uredba, odvzel dokazni pomen, ali pa jo je treba razlagati tako, da ta določba ne nasprotuje temu, da se pogoji določb iz člena 3, [točke] 10, 11 in 12, Uredbe, ovržejo s tem, da nacionalna sodišča držav članic uporabijo orodja svojega procesnega prava, ki se uporabi, in se na tak način strankam spora, ki poteka pred sodiščem, omogoči, da ovržejo predvideno dokazno moč in predvideno dokazno težo elektronskega podpisa?

(¹) UL 2014, L 257, str. 73.